

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Fra Forstanderen for Malling Landbrugsstole, S. C. A. Turen, har Ministeriet modtaget et Andragende om, at der maa blive bevilget denne Stole en ekstraordinær Statsunderstøttelse til Støtte af dens Virksomhed.

Om dette Andragende har Ministeriets Tilhynsmand ved Højskolerne og Landbrugsstolerne, Docent Feilberg, hvis Erklæring man har indhentet, udtalt sig som følger:

„Malling Landbrugsstole indtager for saa vidt en Særstilling blandt vore almindelige Landbrugsstoler (hertil ikke regnet Syngby udvidede Landbofskole), som man ved dens Oprettelse har haft det særlige Formaal, at virke hen til Indførelsen af en længere Undervisningstid end den ved Landbrugsstolerne sædvanlig brugelige. Ansøgeren har i sit Skrift „Unge Landmænds Uddannelse“ nærmere søgt at paavise det ønskelige i en saadan Forandring, og der kan vel ikke andet end gives ham Medhold deri, at den Undervisningstid af 5—6 Maanedes, hvormed den landbrugsstoleføgende Ungdom nutildags er tilbøjelig til at lade sig nøje, er kort i Forhold til, hvad der er at lære for vore Landbrugere, og at det vilde være ønskeligt, om den nævnte fra Folkehøjskolerne overførte Sædbane i højere Grad end hidtil maatte blive modarbejdet fra Landbrugsstolernes Side, og der i hvert Fald fandtes flere Skoler, hvor det var muligt at faa en længere og som Følge deraf fyldigere Undervisning end den til en saa kort Undervisningstid svarende.

Ansøgerens Bestræbelser i denne Sag fortjene formentlig saa meget mere Støtte, som Skoler med forlænget Undervisningstid nødvendigt ville have vanskeligt ved at konkurrere med de almindelige Landbrugsstoler, dels fordi der til en længere og fyldigere Undervisning behøves et bedre og bekosteligere Undervisningsapparat, dels fordi en videre gaaende Vejledning altid maa kræve dygtigere Lærerkrafter, og endelig fordi saadanne Skoler især ikke i Begyndelsen ville kunne gøre Regning paa noget stort Elevantal. Naar en Stole som Malling Landbrugsstole, for paa fyldestgørende Maade at tilfredsstille de Fordringer, et videregaaende Kursus kræver, er bleven udstyret med et Undervisningsapparat, der for Tiden staar i 140,000 Kr., og man til dens Vedelse har udøgt en af vore mest fremragende Videnskabsmænd og Skolemænd paa Landbrugets Omraade, og naar Skolen samtidig maa nøjes med et Elevantal, der kun er omtrent Tredjedelen af, hvad de mindre Skoler kunne opnaa — og bedre Forhold kunne ikke ventes, idet Antallet af Elever, der søge en videregaaende Undervisning, altid vil blive et Mindretal — turde det paa Forhaand være givet, at den ikke i Længden vil kunne bestaa og gennemføre sit Program, hvis den ikke fra en eller anden Side kan opnaa en særlig og kraftig Støtte. Dette har ogsaa fra første Færd fuldt vel været indset, og det var kun i det bestemte Haab, at det med Tiden skulde lykkes at opnaa særlig Støtte fra Statens Side, at Skolen i sin Tid blev grundet.

Kommer til alt dette, at Skolen, der blev oprettet i 1889, nu har bestaaet en Prøvetid, hvori den har vist sig som en udmærket dygtig Stole, der, hvad Undervisningen angaar, er i Stand til paa en afgjort heldig Maade at gennemføre det Program, den har stillet sig, er der fra min Side ikke Grund til andet end at anbefale nærværende Andragende paa det varmeste i Genhold til de i Lov af 12te April 1892 forekommende Bestemmelser, hvorefter det maa antages, at der, naar „særlig Bevilling dertil gives“, kan ydes enkelte Skoler en større Andel end 3,000 Kr. af de til Folkehøjskoler og Landbrugsstoler i alt bevilgede 120,000 Kr.“